Παράδοσις.

Θαλασσάκραι·(Φανατσάκραι) Νύμφαι.

Παράδοσις απολιθώσεως της νύμφης, του νυφοπελίου.

Αι παρα των λογίων Θαλασσάκραι παρα δε του λαου Φανατσάκραι ονομαζόμεναι είναι μικρον χωρίον κατοικούμενον από ολίγους Έλληνας υπαγόμενον εις την επαρχίαν Μεγάλου Τσεκμετζέ πολιτικώς και εις την των Μετρων εκκλησιαστικώς κείται προς βορράν των χωρίων Καλλικρατσάας και Πηγαδίων απέχον του μεν πρώτου περι την μίαν ημίσειαν ώραν του δε δευτέρου περι τα τρία τέταρτα.

Εν αυτώ καθα μοι διηγήθησαν οι επισκεφθέντες η μάλλον αι επισκεφθείσαι υπάρχει θέσις υψηλή (βράχος τι) ονομαζομένη Νύφαις (αις) η παρα το μεταξυ Σαρρα Αΐτσα γ Βίδες χωρίον Νύμφαι. Εν τη θέσει ταύτη Νύφαις υπάρχουν ογκώδεις λίθοι πολλοί περι των οποίων [illegible] μοι τόσον ότι η παράδοσις λέγει ότι εις τον καιρόν εννοείται τον πανάρχαιον ότε αι νύμφαι δεν ωμίλουν έμπροσθεν της πενθεράς νύμφη τις ήτε λησμονήσασα το έθιμον είτε και καταφρονήσασα ωμίλησε και καταρασθείσης αυτήν της πενθεράς να πετρώση απελιθώθη ως η Νιόβη και έτσι σώζεται εκεί· καθ' άλλην δε παράδοσιν συνοδεία μεγάλη μεταφέρουσα η συνοδεύουσα νύμφην από χωρίον εις άλλον την οποίαν τη μεν Σηλυμβρία ονομάζουσι "νυφοστόλι" εν δε Σουβάταις η αλλαχού "γιάμενι" επάθμευσιν εις την θέσιν αυτών· δεν λέγουσι δε πως εγένετο τινας συζήτησις μεταξύ μητρός η της νύμφης η η μήτηρ καθηράσθη αυτήν η τους συνοδεύοντας αυτήν όλους και όλας να γίνωσι πέτραις όπερ και εγένετο και έκτοτε οι όμιλοι ούτοι ονομάζονται Νύφαις.

Μολονότι επήγαμεν άλλοτε επίτηδες εις Μαχαιράθισαν η η Θάλασσα δεν είχα αυτός την διήγησιν ταύτην δια να μην είπω δια μύθον ώστε να εκπληρώσω η ίδιω ιδίοις οφθαλμοίς τα μνημεία της δυστυχούς νύμφης η της συνοδείας αυτής.